

COMMENTATIONES

SOCIETATIS REGIAE SCIENTIARVM

GOTTINGENSIS

AD A. c1o1occcxc1 ET XCII.

VOLVMEN XI.

CVM FIGVRIS.

GOTTINGAE

TVPI5 JO. CHRISTIAN. DIETERICH.

c1o1occcxciii.

INDEX
COMMENTATIONVM
VOLUMINIS VNDECIMI.

Praefatio C. G. Heynii ————— pag. I — XIV

Commentationes physicae:

Io. Frid. Gmelin de Circonio lapide, de plumbi cum cupro con-		
nubio et de Caſto Peruuiano	— — —	p. I.
Eiusdem Experimenta magnesia nigrae connubium cum plum-		
bo, antimonio atque arsenico spectantia	— — —	22
Lebr. Frid. Beni. Lentin tentamen vitiis auditus medendi		39
Io. Frid. Blumenbach Decas altera collectionis suae craniorum		
diuerſarum gentium illustrata	— — —	59 — 71

Commentationes mathematicae:

Abr. Gotth. Kaestner de stellae polaris vsu recentiore geo-		
graphico	— — —	p. I
Io. Hier. Schröter Obseruatio de oculo Tauri a luna tecto		30
Eiusd. Descriptio telescopii XIII. pedum c. obseruatt.		32
Abr. Gotth. Kaestner de curuis aequidistantibus	— — —	38 — 74

Commentationes historicae et philologicae:

Chr. G. Heyne priscae artis opera, quae Cpoli extitisse memo-		
rantur.	<i>Sectio I.</i> — — —	p. I
	<i>Sectio II.</i> — — —	23
Eiusd. serioris artis opera quae sub Imperatoribus Byzantinis		
facta memorantur.	<i>Sectio I.</i> — — —	39
	<i>Sectio II.</i> — — —	53
A. H. L. Heeren de Graecorum de India notitia et cum Indis		
commerciis. Commentatio altera	— — —	63
Eiusd. de Romanorum de India notitia et cum Indis commer-		
ciis. Commentatio prior de India Romanis cognita	— — —	91
		Th.

Th. Chr. Tychsen de religionum Zoroastricarum apud exteras gentes vestigiis. Commentatio <i>prior</i>	p. 112
Eiusd. de numis Hasmonaeorum paralipomena	152
Io. Chph. Gatterer de Slauorum origine Getica seu Dacica	167
Io. Glied Buhle de studio graecarum litterarum inter Arabes	217
Eiusd. de philosophorum graecorum ante Aristotelem arte logica	234
Chph. Meiners de Graecorum gymnasiorum vtilitate et damnis	260-276
Memoria Ferdinandi Ser. Ducis Brunsv. Luneb. Praesidis ho- norarii	1-8

Tabulae aeri incisae.

Ad Commentationes physicas:

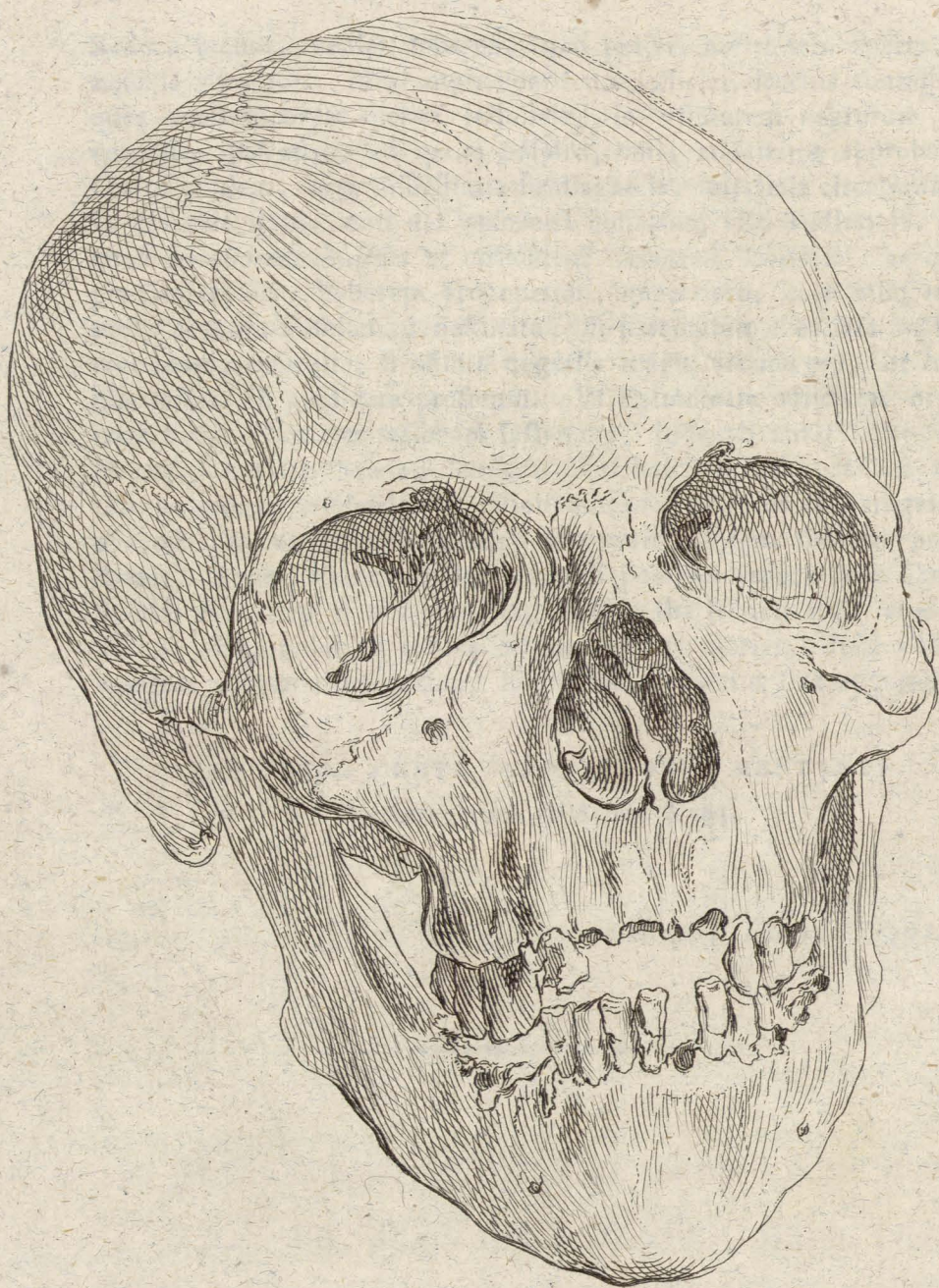
Io. Fr. Gmelin de Caëto Peruiano tab. I. II. III. ad p. 16	
Lebr. Frid. Beni. Lentin tentamen vitiis auditus medendi tab. I. instrumentum ad repur- gandas tubas Eustachianas ad p. 51.	
Io. Fr. Blumenbach Decas altera Craniorum tab. XI. p. 59.	
	XII. p. 61.
	XIII. p. 64.
	XIV. p. 65.
	XV. p. 66.
	XVI. p. 67.
	XVII. p. 69.
	XVIII. p. 69.
	XIX. p. 69.
	XX. p. 77.

Ad Commentationes mathematicas:

A. G. Kaestner de stellae polaris usu	tab. I. ad p. 8.
— de curuis aequid.	tab. II. ad p. 41.

Ad Commentationes historicas:

Th. Chr. Tychsen de numis Hasmon.	tab. I. ad p. 155.
-----------------------------------	--------------------

XI. Cingari genuini.

JO. FRID. BLUMENBACHII
DECAS ALTERA COLLECTIONIS
SVAE CRANIORVM
DIVERSARVM GENTIVM ILLUSTRATA.

D. 11. FEBR. MDCCXCIII.

Cum praeter ea quae in fronte superioris commentationis praemonui de instituti ratione ultro exponenda non sint quae habeam, ad ipsam statim nouae decadis craniorum enarrationem me accingo e supellestile mea ita delectae ut et hic aequae ac in priore illa, diuersitatis tum formae craniorum tum gentium maxime ab inuicem diffitarum rationem haberem; eundem et hic ordinem seruaturus generis humani varietatum cuius expositionem itidem priori decadi praemisi.

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA
TERNA.

XI. CINGARI GENVINI.

(— Tab. XI. —)

Memorabile specimen quod inter rariora collectionis meae refero. Quamquam enim Cingarorum natio a quaternis fere inde seculis numerosis cohortibus vniuersam fere peruagetur Europam, in erratico tamen et syluestri quod agunt vitae genere quo ipsos modo plagio infantes rapuisse constat, modo etiam alii vagabundi erronea castra eorum sequuntur, progeniem eorum e diuersimode mixtis

parentibus ortam passim a natiuo corporis habitu deflexisse mirum non est. Vnicam tantum Europae regionem nouimus in qua primigenia Cingarorum stirps impermixta degit, Transsylvaniam scilicet, et maxime quidem Colosiensem cum vicinis comitatibus. Rara ergo est opportunitas genuinum eiusmodi hominis cranium acquirendi; et ipse per bina circiter lustra frustra in id incubui, donec demum curante cl. PATAKI Med. Dre. Claudinopolitano eo potirer cuius curatam iconem tab. XI. exhibet.

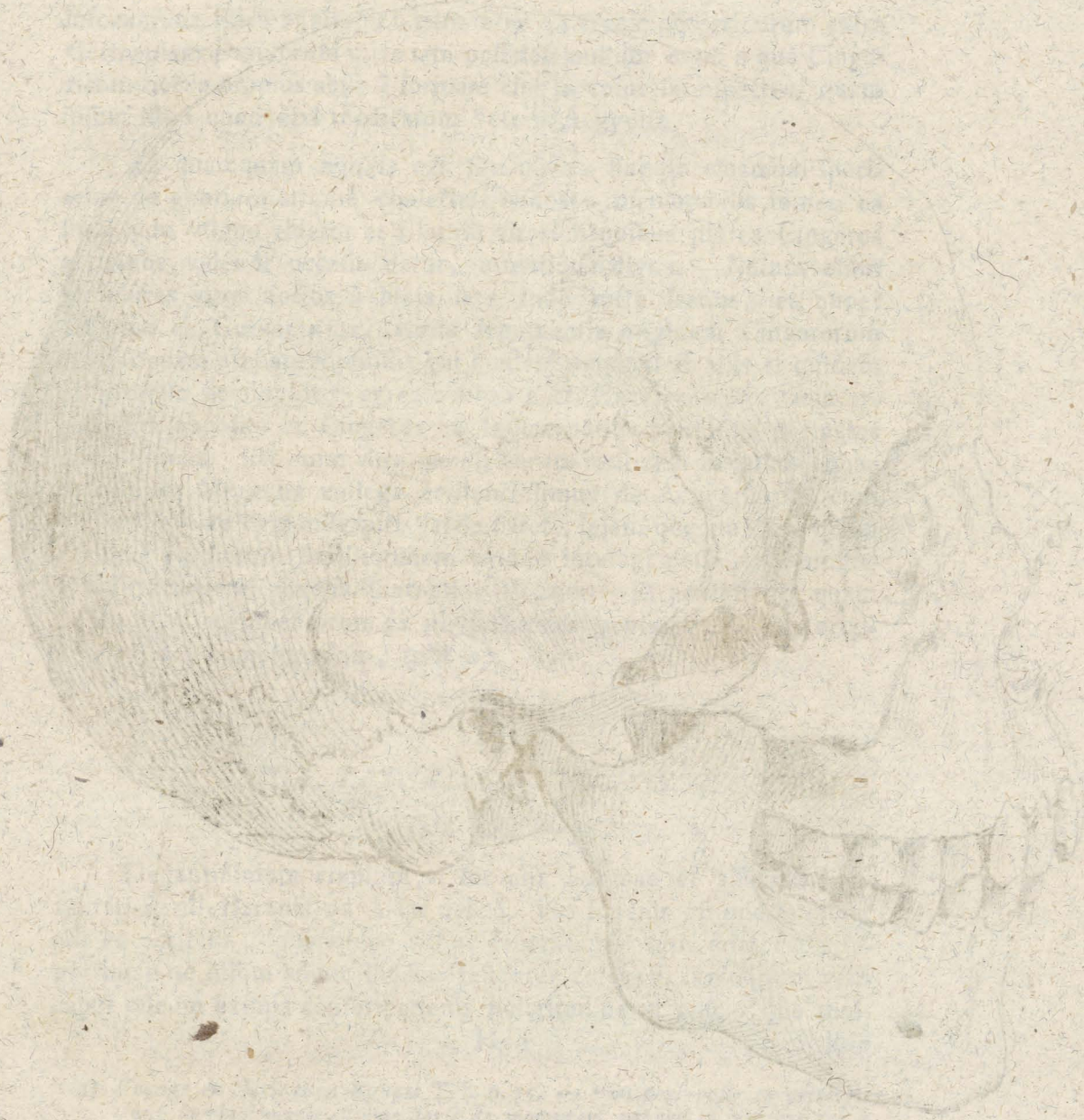
Caput est osseum famosi latronis ex eorum quidem Cingarorum numero quos *incolas* vocant vt a nomadibus vagis distinguant, qui vero aestiuo tempore in syluis quas viae publicae transeunt viatoribus insidiari, tum et rapinae causa nundinas frequentare solebat, donec a. 1791. captus Claudinopoli in carceribus diem suum obiret.

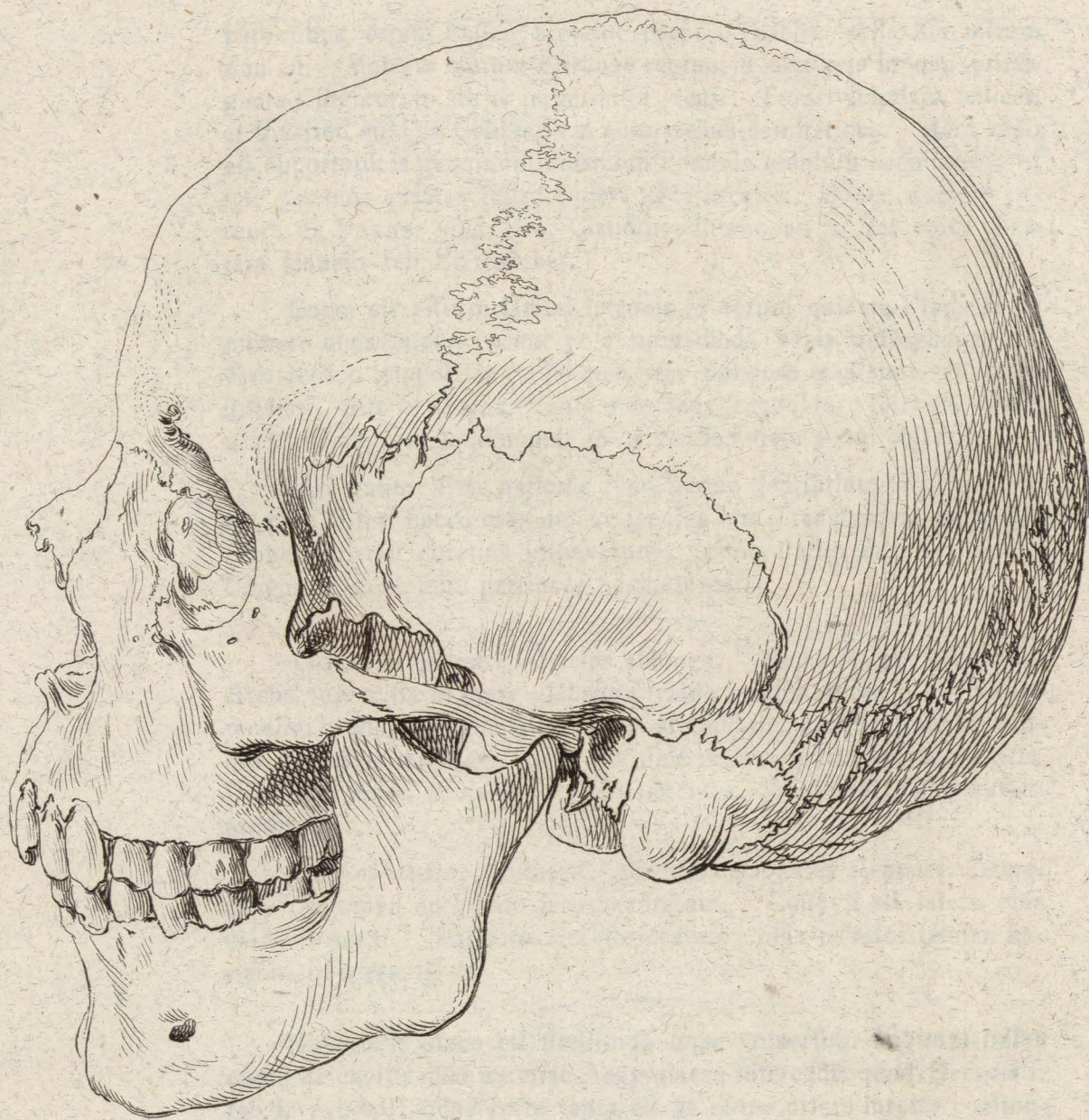
Genuinum istius nationis characterem gentilitium tam luculenter prae se fert hocce cranium vt saepius iam Transsylvani qui collectionem meam curatius inspexerunt, primo statim intuitu illud ad Cingarum genuinum pertinere, declararent.

Characteres primarii: Facies oblonga. Frons parua, fornicata. Arcus superciliares pone glabellam valde prominentes. Orbitae admodum profundae. Olfactus officina amplissima, conchis mediis vtrunque in bullas insignes inflatis et sinibus SANTORINIANIS excauatis. Dentes grandes, molares inprimis ingentes. Mandibulae aliquantum prominulae.

Alia obseruata: Suturae, maxime occipitales eleganter flexuosae. Foramen occipitale fere quadratum. Condyli ad latera eius valde conuexi. Palatum alte fornicatum; ossis palatini lamina horizontalis perampla.

Singularis plane est similitudo quae vniuersum habitum huius cranii et capitis ossei mumiae Aegyptiacae intercedit quod Decadis I. tab. I. exhibui: quae certe tanta est vt et me primo intuitu commoverit et ab omnibus aliis qui collectionem meam craniorum curatius inspe-

XII. Tatari casanensis.

inspexerunt, illico agnita sit; cum inter 64 crania peregrinorum extra Germaniam populorum quae iam possideo nullum extet a quo Cingaricum hocce propius absit si formam eius in vniuersum spectes, quam ipsum istud quod dixi medicatum veteris Aegyptii.

Et quamquam non is ego sim qui ex singulo eiusmodi specimine de gentium origine coniectari audeat; memorabilis tamen ea similitudo utique videtur et aliorum virorum quibus plures Cingaros genuinos videndi occasio datur, attentione digna. Notum enim est plures viros doctos a binis fere inde retro seculis, et nuper maxime cl. GRISELINUM, variis argumentis originem Cingarorum aegyptiacam probare studuisse, cui quidem opinioni ab aliis et quidem ex professo et singulari egregio libro a cl. GRELLMANNO graua argumenta opposita et Cingaros ex Indica potius peninsula deriuatos esse nouimus. At enim vero quodsi eorum rationem habemus, quae doctissimus MEINERS collega coniunctissimus de Aegyptiorum cum Indis affinitate demonstrauit, facile patet, ipsam quoque istam quam diximus craniorum similitudinem exinde intelligi posse, nouumque exinde accedere pondus sententiae VOLNEII viri acutissimi, quam nuper de vi argumentorum ex physiognomia gentium petita ad originem eorum computandam, tulit a).

* * *

XII. TATARI CASANENSIS.

(— Tab. XII. —)

Elegantissimum cranium ut tot alia summae et assidue liberalitati Perill. Baronis DE ASCH debeo. Viri iuuenis est quod praeter alia os occipitis a sphenoideo adhuc separatum, tum dentium integerrimae ne hilum adhuc deletae testantur coronae, vniuersum vero caput osseum eximia conformationis pulcritudine et nescio qua mol-

H 3

litie

- a) *Voyage en Syrie et en Egypte* T. I. p. 75. — „on peut poser en principe, „que la physionomie est une sorte de monument propre en bien des cas à „constater ou éclaircir les témoignages de l'Histoire, sur les origines des „peuples.”

litie singulari conspicuum est utpote quod comparando id cum aliis barbarorum hominum craniis laeuore naturali excellit quo partes eleganter inuicem quasi confluunt: in vniuersum nil asperi, horridi &c.

Characteres primarij: Os frontis amplum, modice fornicatum; arcus superciliares neque protuberantes, neque glabella depresso distinctae, sed aequaliter inuicem coniuncti; nasi ossa neque depresso neque aquilina, sed pulcra directione a fronte descendunt; planum semiorbitale in temporibus non aspera linea terminatum sed sensim cum frontis et verticis ossibus confusum; superior dentium ordo prae inferiore per vniuersum ambitum aliquantum prominens; incisores superiores cum vicinis caninis reliquis pro portione maiores, omnes vero vtriusque ordinis symmetrici et contigui; maxillae denique inferiori mentum prominulum et inferior alarum lateralium margo paulisper extrorsum flexus.

Alia obseruata: protuberantia occipitalis externa nulla; sutura lambdoidea dens circ. ossiculis Wormianis distincta; maxilla inferior ubi alueolos dentium molarium continet insigniter crassa.

Comparando cranii huius elegantioris habitum et conformationem cum characteribus quos vulgo a naturalis historiae nuperis scriptoribus Tataricis hominibus tributos videmus, ingenter istum ab his differreprehendimus. Quodsi enim v.c. accuratissimum ceteroquin ERXLEBENIUM *b)* audimus, hic Tataricam humani generis varietatem quam expresse tum ab ea quae borealis Asiae incolae complectitur, tum a Transgangetana distinguit, praeter alia facie plana lataque, naso breui crasso et dentibus longioribus interstitiis maioribus insignem ait. Facile vidi virum egregium post tot alios hanc Tataricae gentis picturam mirum quantum a naturae veritate abhorrentem a BUFFONIO mutuasse, hunc vero praeter reliquos testes ad PETR. BERGERON editorem collectionis itinerum medio quod vocant aeuo a MARCO POLO aliisque in Asiam susceptorum, prouocare *c)*.

Detexi

b) Syst. regni animalis cl. I. pag. 1 sq.

c) Hist. nat. T. III.

Detexi denique primum fontem ex quo et hic Tatarorum suorum descriptionem hausit, unde sensim in tot alios libros deriuata est: epistolam nempe YVONIS cuiusdam NARBONENSIS Clerici, a. 1243 Vindobonae ad GIRALDUM archiepiscopum Burdegalensem datam et a coaetaneo suo MATTHAEO PARIS Monacho Albanense anglo *historiae* quam vocat *maiori* insertam. Agit ea "*de horribili vastatione inhu-*
„manae gentis, quam Tartaros vocant" qui ipsis istis temporibus in Pannoniam quoque et ipsam Vindobonam inuaserant, et post atrocium facinorum ab ipsis perpetratorum narrationem, corporis quoque eorum habitum sequentibus describit, quae, cum eo quem diximus modo tot tantorumque anthropologorum a BUFFONII inde temporibus errori ansam praeberint ex ipsius PARISI chronico *d*) rarius obui transcribere operae pretium erit:

*„Habent autem Tartari,, (— verba sunt YVONIS —) „pectora
 „dura et robusta, facies macras et pallidas, scapulas rigidas et
 „erectas, nasos distortos et breues, menta proëminentia et acuta,
 „superiorem mandibulam humilem et profundam, dentes longos et
 „raros, palpebras a crinibus usque ad nasum protensas, oculos
 „inconstantes et nigros, aspectus obliquos et toruos, extremitates
 „ossofas et nervosas, crura quoque grossa, sed tibias breuiores,
 „statura tamen nobis aequales; quod enim in tibiis deficit, in su-
 „periori corpore compensatur.,*

Haec NARBONENSIS noster. At enim vero curatius rem pensanti facile patet eum plane non de genuinis Tataris loquutum esse sed de gente mirum quantum ab his diuersa, Mongolis scil. f. Calmuccis quibus praeter nomen quo tum temporis veniebant et adhuc dum passim cum Tataris male confunduntur *e*), nihil omnino cum his commune erat: adeoque omnes istos characteres qui toties ab *historiae*

d) MATTHAEI PARIS *historia maior*, editore WIL. WATS. Lond. 1686. fol. pag. 530.

e) Adeant quorum interest originem erroneae huius confusionis nosse, unde Tatarorum nomen ad Mongolicas gentes transferri cepit, Jo. EBERH. FISCHER *coniecturas de gente et nomine Tatarorum* inter *Ej quaeſtiones Petropolitanas* p. 46 sq. it. *Ej. Sibirische Geschichte* T. I. p. 28 sq. 142 sq.

historiae naturalis auctoribus Tataris tributae sunt, ad diuersissimam Mongolorum nationem pertinere. Tataros contra nouimus formosos homines venusto et symmetrico vultu conspicuos qualem et ipsum quod exhibemus cranium adhuc refert a Calmuccorum simo et repando vultu (qualem tum prior Decas tum infra explicandae tabulae exhibent) longissime abhorrens.

XIII. KIRGISAE - CAISACCI.

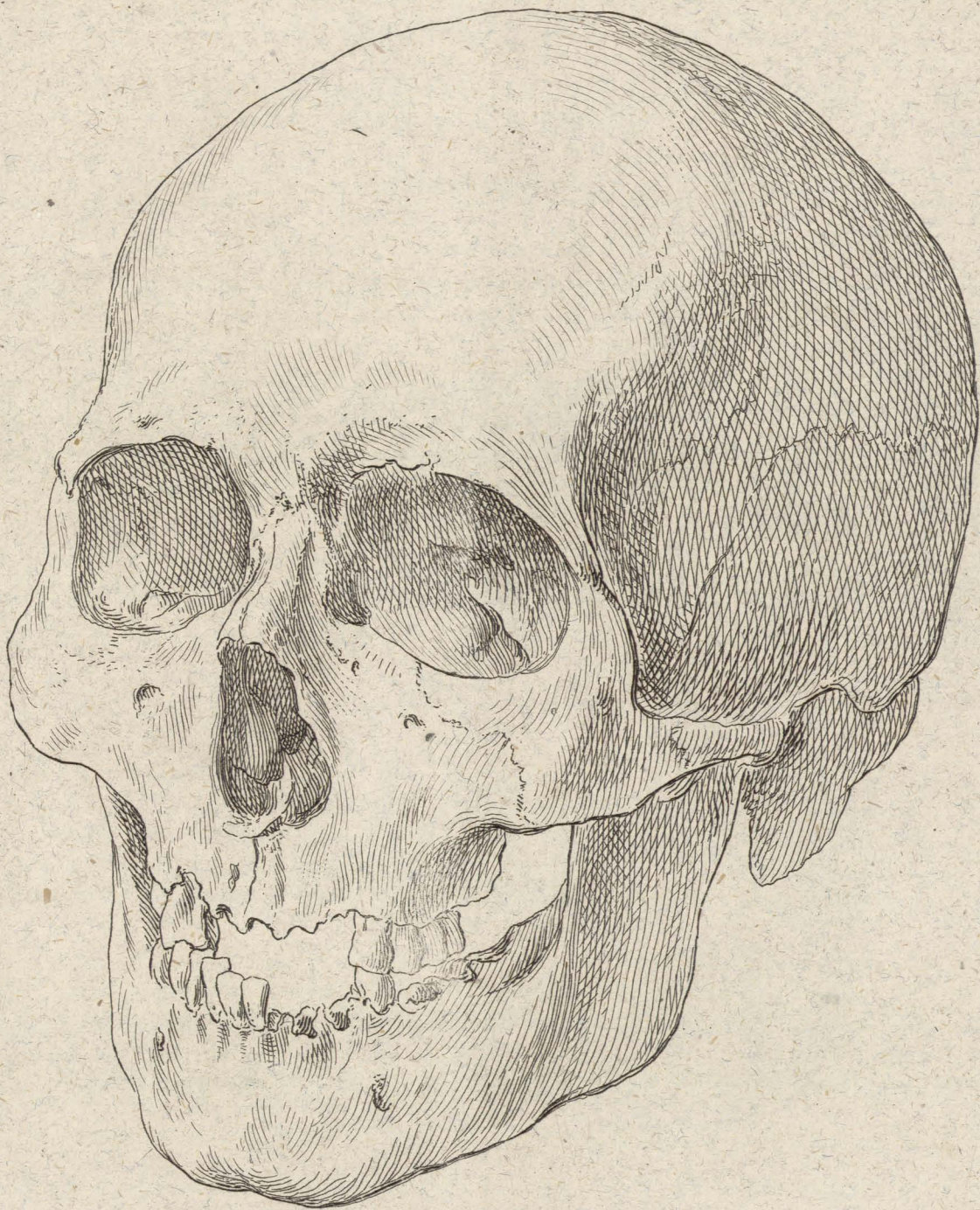
(— Tab. XIII. —)

Donauit me hocce quoque cranio aequae ac altero quodam eiusdem gentis, Perill. DE ASCH cui vtrumque Orenburgo miserat cl. Dr. SANDEN medicus Vfsensis. Ambo capita sunt seniorum istius gentis (*Starschini* vocantur) et vel ideo maxime memorabilia, quod si iunctim spectentur et comparentur siue a minoris momenti differentiis recesseris, vniuerso habitu ad amussim inuicem conueniant, et vnum eundemque characterem gentilitium prae se ferant.

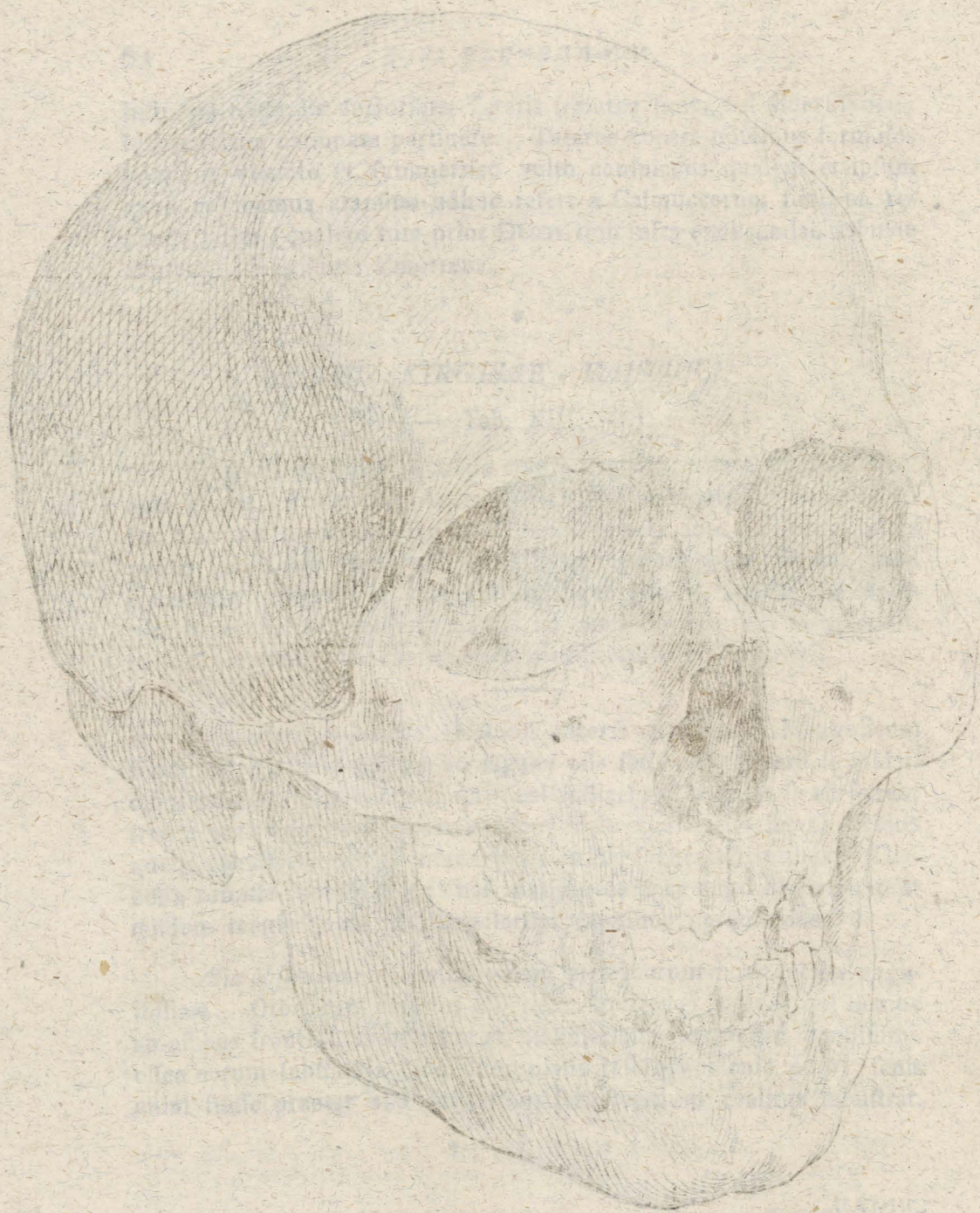
Characteres primarii: Habitus inter Tataricum et Mongolicum ferem edius; facie quidem ad iugalia ossa satis lata, superficie malari ossium maxillarium complanata, cui scilicet nulla impressa est fouea: fronte vero angustiore quam in Mongolicis craniis esse solet, orbitis quoque profundioribus, minus quam in his superne hiantibus. Glabella tumide protuberans: nasi dorsum arctiore iugo decurrens: et quidem magis quam in Mongolorum capitibus, prominens.

Alia obseruata: Lamina ossium palatinorum horizontalis angustissima. Orbitalium parietes superior, interior et inferior qui nempe ab ossibus frontis, cribriformi et maxillaribus formantur, tenuissimi, ossea eorum substantia hinc illinc plane resorbta, senio puto; senis enim fuisse praeter alia futurarum fere omnium coalitus monstrat.

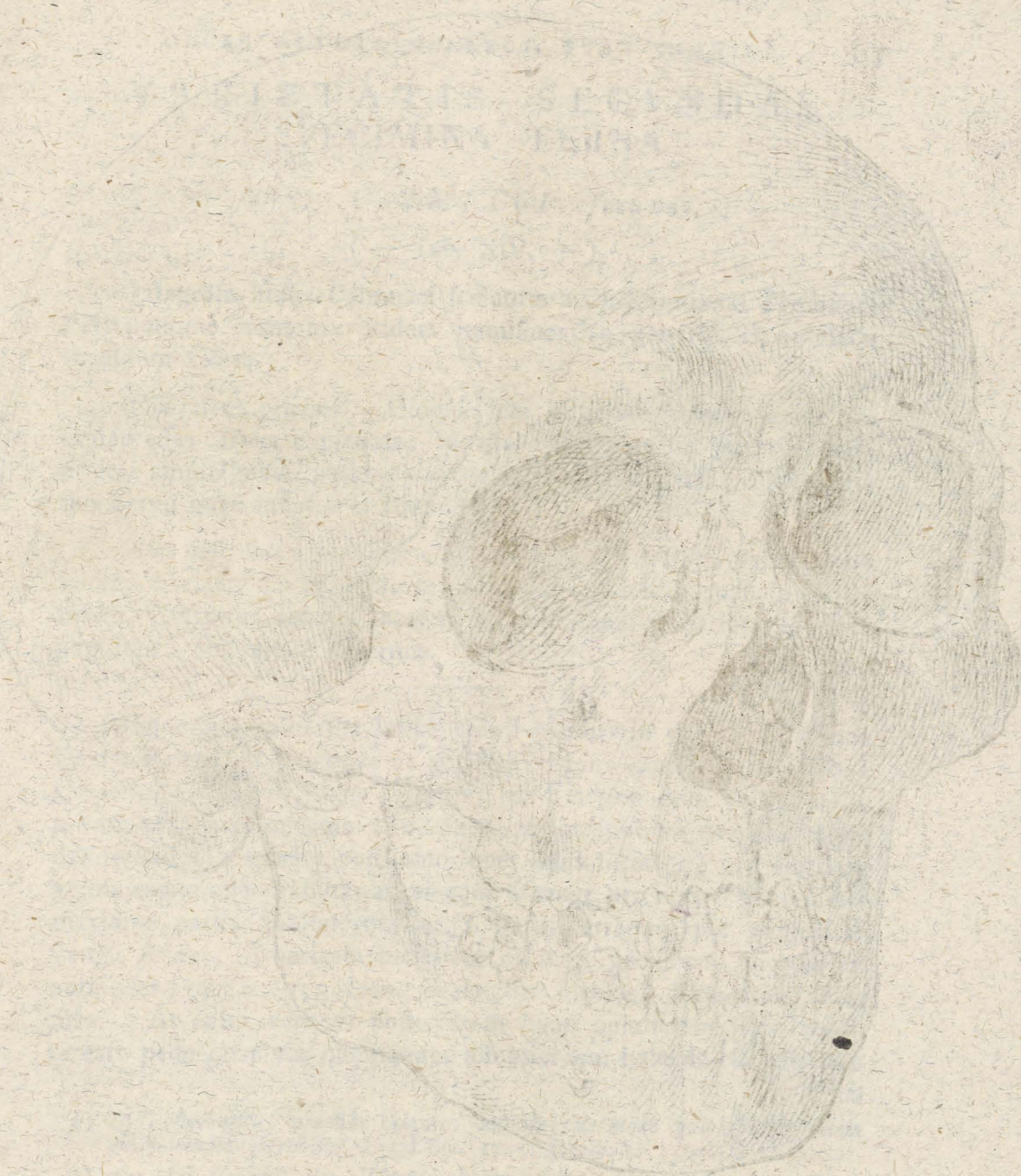
VARIE.

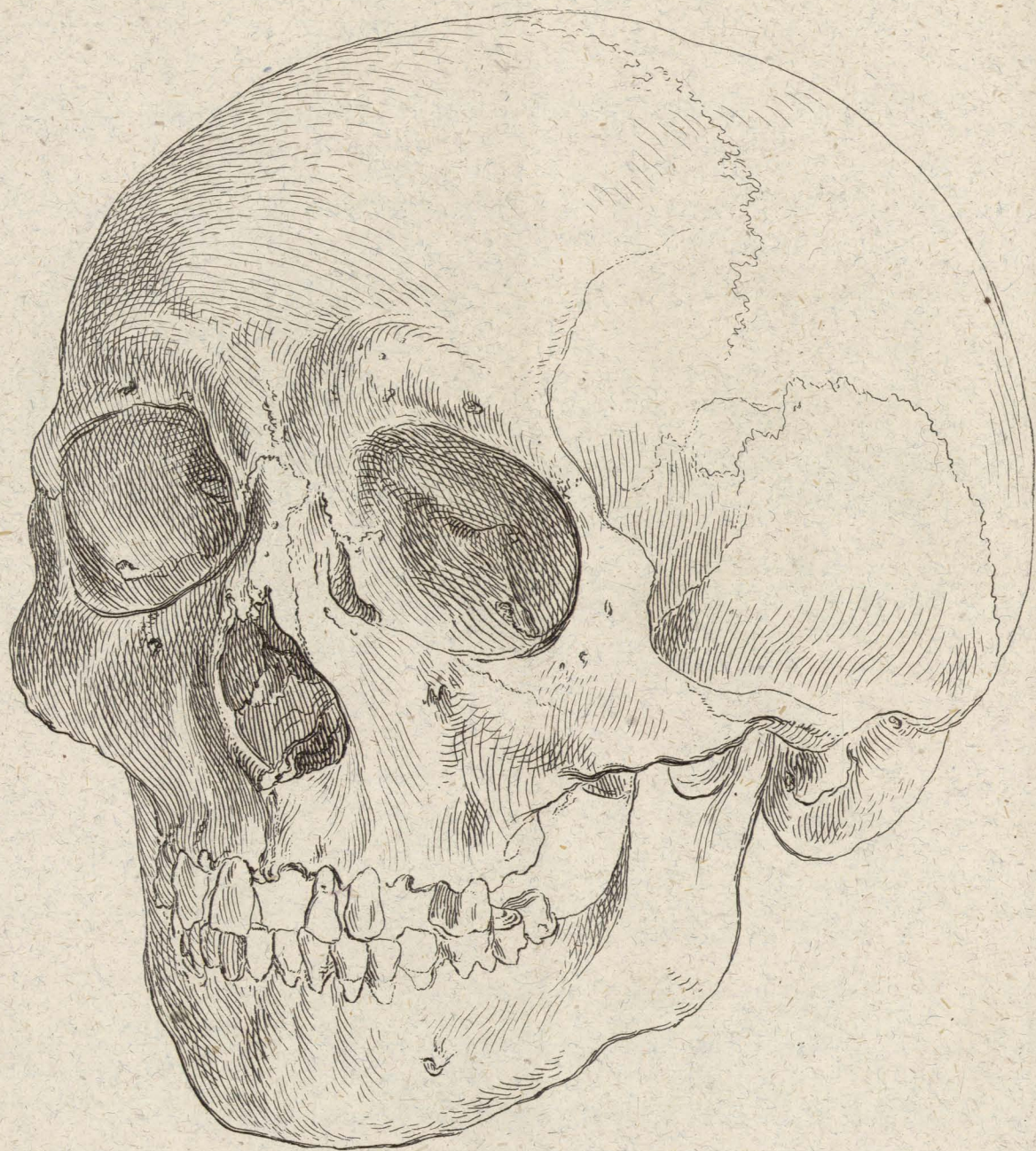
XIII. *Kirgisae - Caisacci.*

XIII. *Pinnae - Coracae.*

XIV Colman's Journal

XIV *Calmucci secundi.*

VARIETATIS SECVNDAE
SPECIMINA TERNA.

XIV. CALMVCCI *secundi.*

(— Tab. XIV. —)

Integrum huius Calmucci sceletum a Cl. KARPINSKI Professore Petropolitano paratum, itidem munificentiae generos. B. DE ASCH acceptum refero.

Characteres primarii: Globosa fere caluariae forma; facies lata et depressa; frons explanata; iugalia ossa extrorsum prominentia; orbitae amplissimae, patulae; arcus superciliares elatae; habitus totius cranii quasi inflatus et tumidus.

Alia observata: singularis cranii leuitas; ossium palatinorum lamina horizontalis amplissima; processus mastoidei quasi in bullas inflati; introitus canalis lacrymalis amplissimus; narium apertura angustior, obliquitate deformis.

Respondet vniuersus huius cranii habitus in vulgus notissimae Calmuccicae physiognomiae et perfecte omnino conuenit cum icone Caluariae Calmucci quam Jo. BENJ. DE FISCHER olim exhibuit f); mirum vero quantum imo vt nil supra abhorret ab ea quam in opere desideratissimi CAMPERI posthumo super linea faciali g) pro eiusdem gentis capite osseo exhibitum, eiusque formam pro norma quasi ideali maximae partis habitatorum orbis nostri terrauei per vniuersam nempe Asiam, Americam borealem et mare pacificum quoque ad antipodes vsque nostros Nouae Zeelandiae incolas, declaratum videmus. At enim vero vt posteriorem hanc opinionem sicco praeteream pede quae vix quemquam assentientem habebit cui ingentis istius

f) *Diff. osteologica*, praeside GAUBIO defensa, de modo quo ossa se vicinis accommodant partibus. Lugd. Bat. 1743. 4. tab. I.

g) *over het Verschil der Wezens trekken*. Ultraj. 1791. 4. tab. I. fig. 4. tab. III. fig. 3.

Comment. Phys. T. XI.

istius partis globi nostri homines eorumque natiuae varietates paulo cognitae sunt; id vnice monuisse sufficiat, mihi persuasum esse cranium istud potius ad diuersissimam a Calmuccis hominum varietatem, ad Aethiopem nempe pertinere. Quamquam enim nulla gentilitia nationum forma tam constans et perpetua sit, quin multimodis lufibus defleat, vt v.c. inter nostrates Europaeos passim Aethiopicum habitum aut Calmuccicum referentes videamus, ipsa tamen Calmuccorum capitis forma isti Aethiopum tam plane opposita et contraria est, et CAMPERI contra figura, de qua nobis sermo est, tam genuinum et quasi idealem exhibet Aethiopem, vt nullus plane dubitem, casu nescio quo deceptum fuisse virum meritissimum, adeoque in opere isto egregio praeter Europaeorum et bina Aethiopum crania nullius plane alius gentis osseum caput exhiberi.

* * *

XV. IACVTAE.

(— Tab. XV. —)

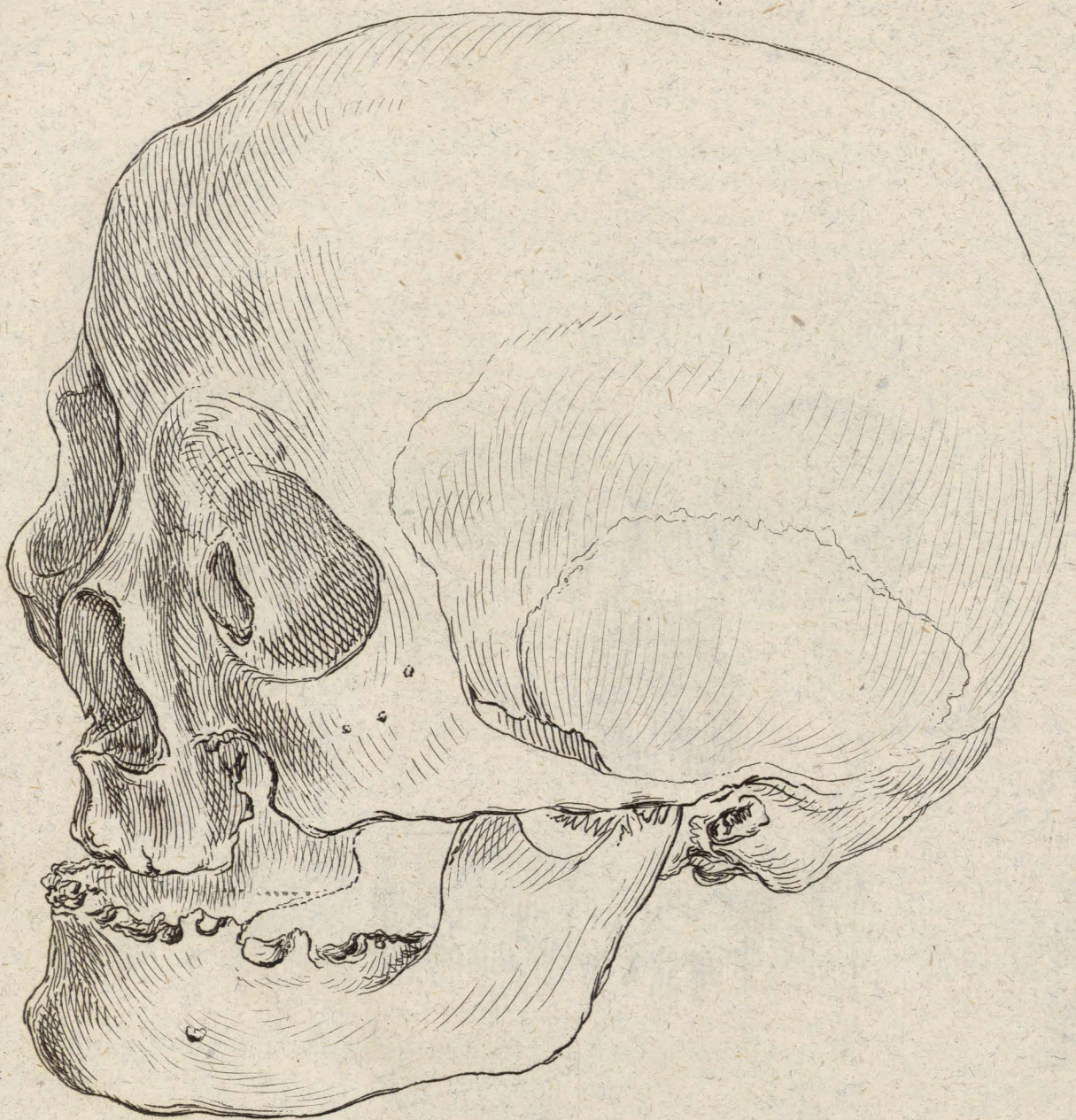
Rarissimum cranium vtpote ex remotioribus Sibiriae terris aduectum. Itidem indefessa Generosi ASCHIADAE munificentia ad me peruenit. Irkutzkum primo attulit cl. KRATZSCH chirurgus summam exercitus curans; hinc vero Petropolin secum tulit illustris LAXMANUS Russorum Imperatrici ab aulae consiliis.

Characteres primarii. In vniuersum prope abest ab illo Calmucci cranium quod priore Decade exhibui. Forma ipsi fere quadrata. Orbitae vacgrandes amplissimo osse cribriformi ab inuicem disiunctae; glabella tumide prominens; nasi ossa coarctata et superne in acutiorrem apicem confluentia; verticis ossa vtrinque in tubera elata.

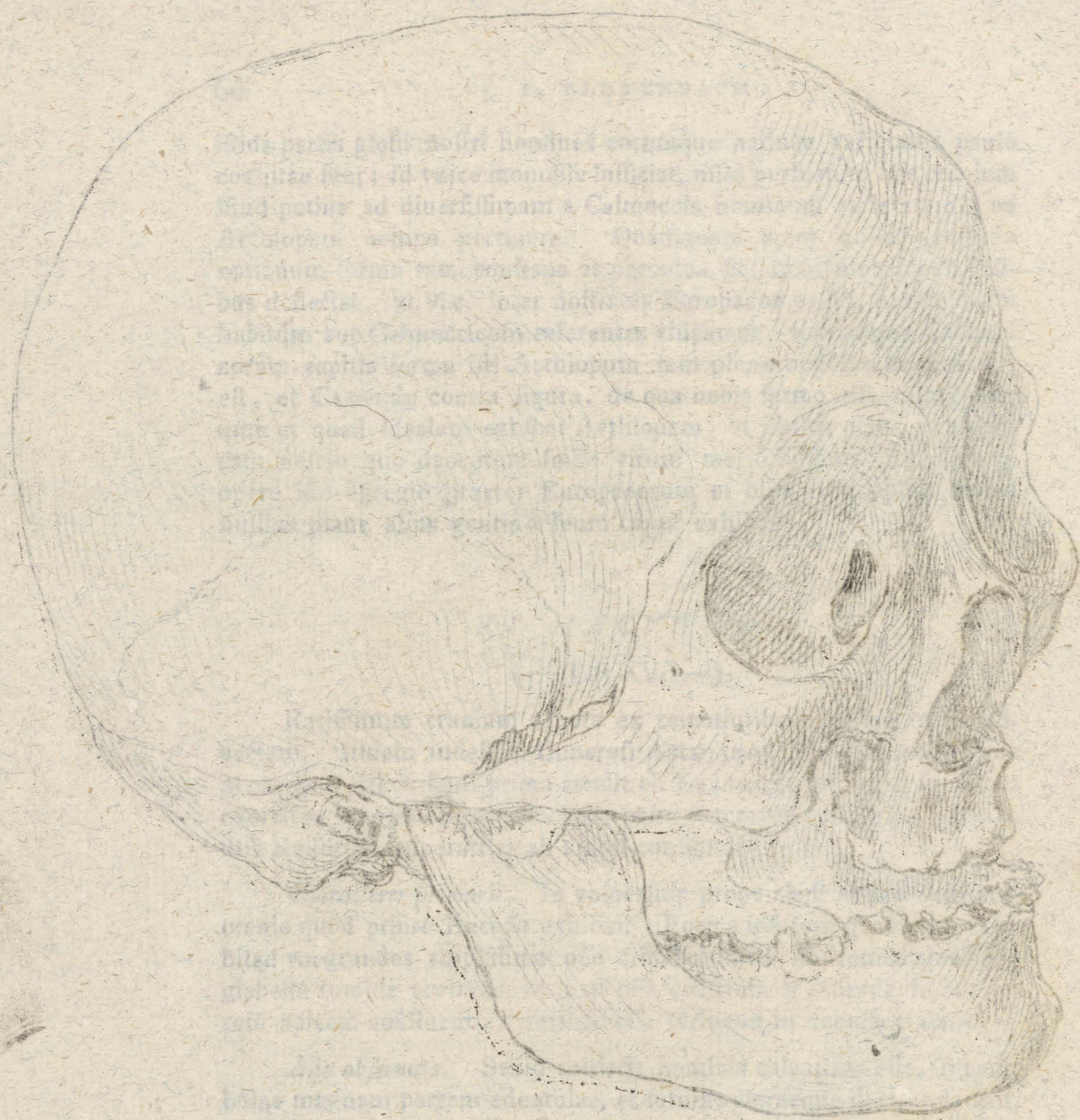
Alia obseruata. Senio confecti hominis caluariam esse, mandibulae magnam partem edentulae, et futurae pleraeque deletae docent. Quid quod et faciei osium, nasi sc. et vnguis, et maxillarum et iugalium futurae s. vt vulgo in his ossibus vocari solent, harmoniae, rariore exemplo conferbuerunt.

* * *

Disputa-

XV. *Jacutae*.

W. P. 177

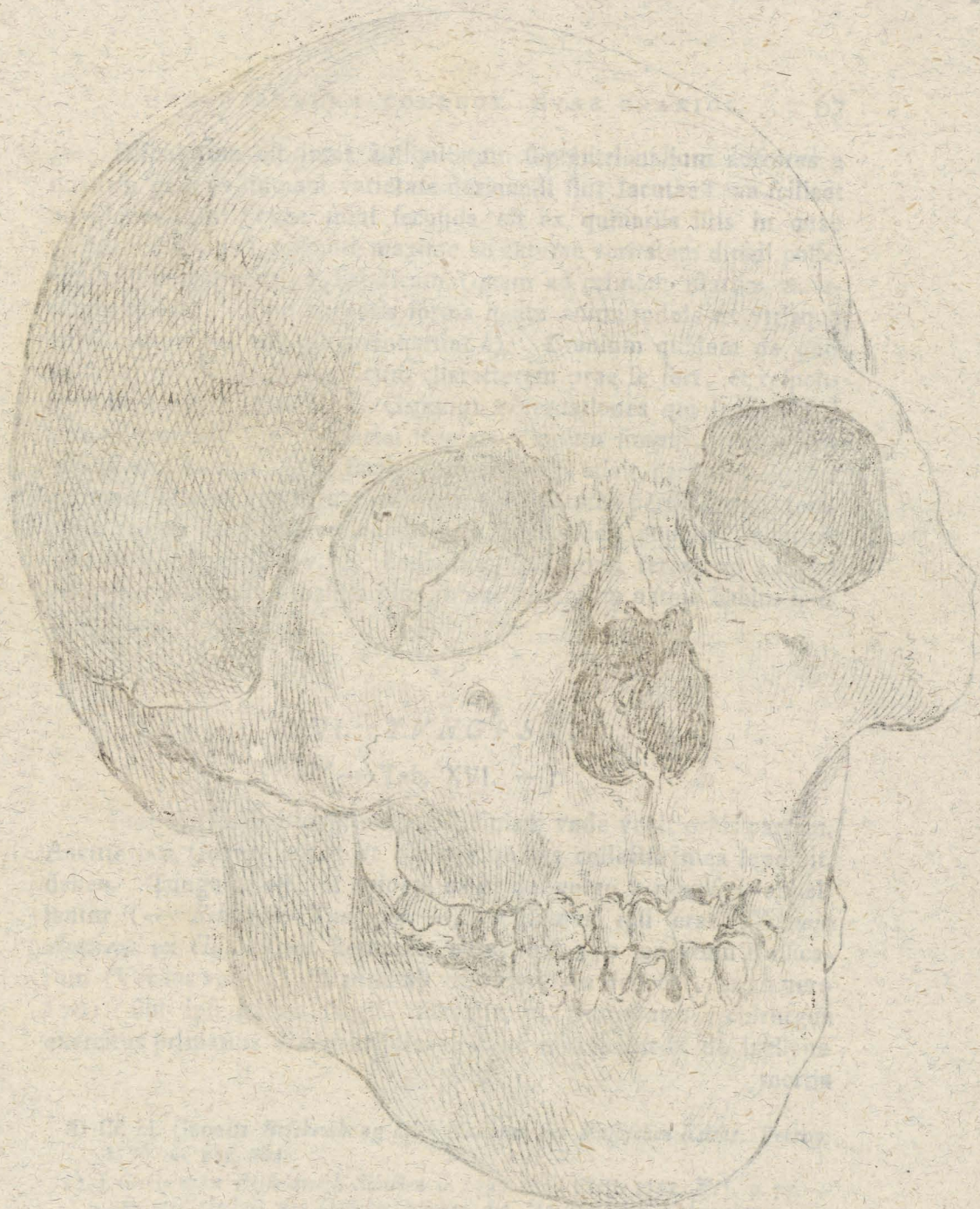
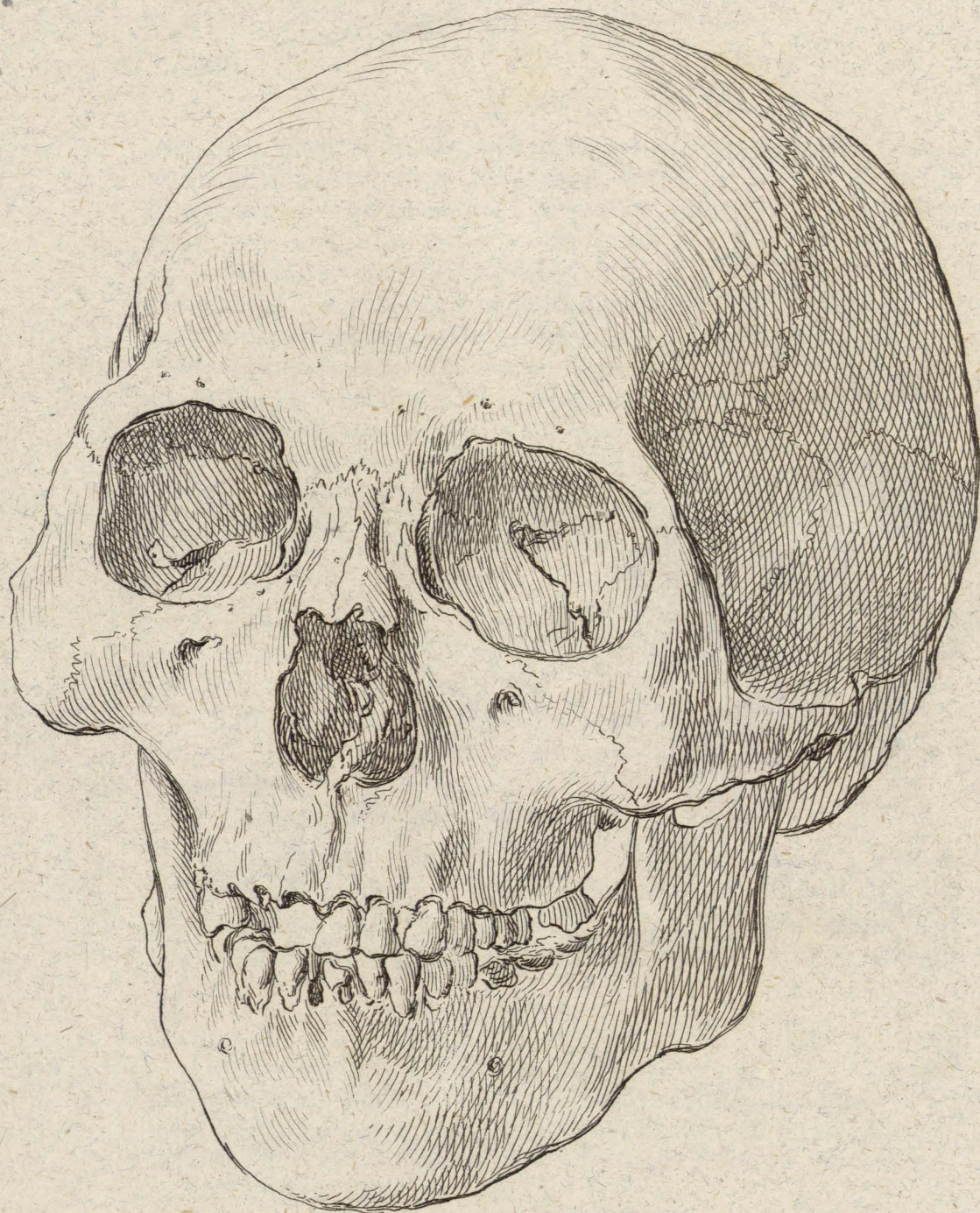

Fig. 1. *Humanus* IV

XVI *Tungusae*

Disputatum est inter antiquitatum septentrionalium auctores a quam generis humani varietate deriuandi sint Iacutae? an scilicet ad Mongolicam (quae mihi secunda est ex quinariis istis in quae vniuersum genus humanum maxime ad naturae veritatem diuidi posse, cenfeo) anne potius ad Tataricam (quam ad primam istarum varietatum refero). Tam corporis forma quam animi indole ex vtrisque quasi compositos esse alii monuerunt *h*). Cranium quidem de quo agimus, manifeste Mongolicum characterem prae se fert, et respondent huic similitudini Jo. G. GMELINI obseruationes qui Iacutas sibi visos Calmuccis quod ad faciei formam, nasum sinum, oculos angustos v. c. comparat *i*), facile vero ab altera etiam parte intelligitur quomodo etiam si Iacutorum aborigines ad Tataros pertinuerint, temporis tamen progressu connubiis cum Mongolicis populis, quorum stemmata, Tungusae v. c., hodiernum Iacutorum terras ad Lenam fluuium peruagantur, passim plus minus ab horum natiuo habitu ipsis admixtum fuerit.

* * *

XVI. TUNGUSAE.

(— Tab. XVI. —)

Pretiosissimum itidem ob remotissimam vnde venit orbis partem, ASCHIADAE Gener. curae vt tot alia quibus collectio mea superbit, debeo. Tungusae est, et quidem ex iis qui vulgo a *rangiferis* appellantur (— *Rehnthier-Tungusen* —). Nomen ipsi erat *Tschewin Amureew* ex *Gilgegirskio* stemmate nato, qui 350 leucarum Russicarum (Verstas vocant) distantia ab vrbe Bargusin degebat, anno vero 1791. sibi ipsi gulam fregit, ideoque cl. SCHILLING, chirurgus exercitus primarius Werchnelldinski illinc mittebatur vt de laesione

I 2

mortis

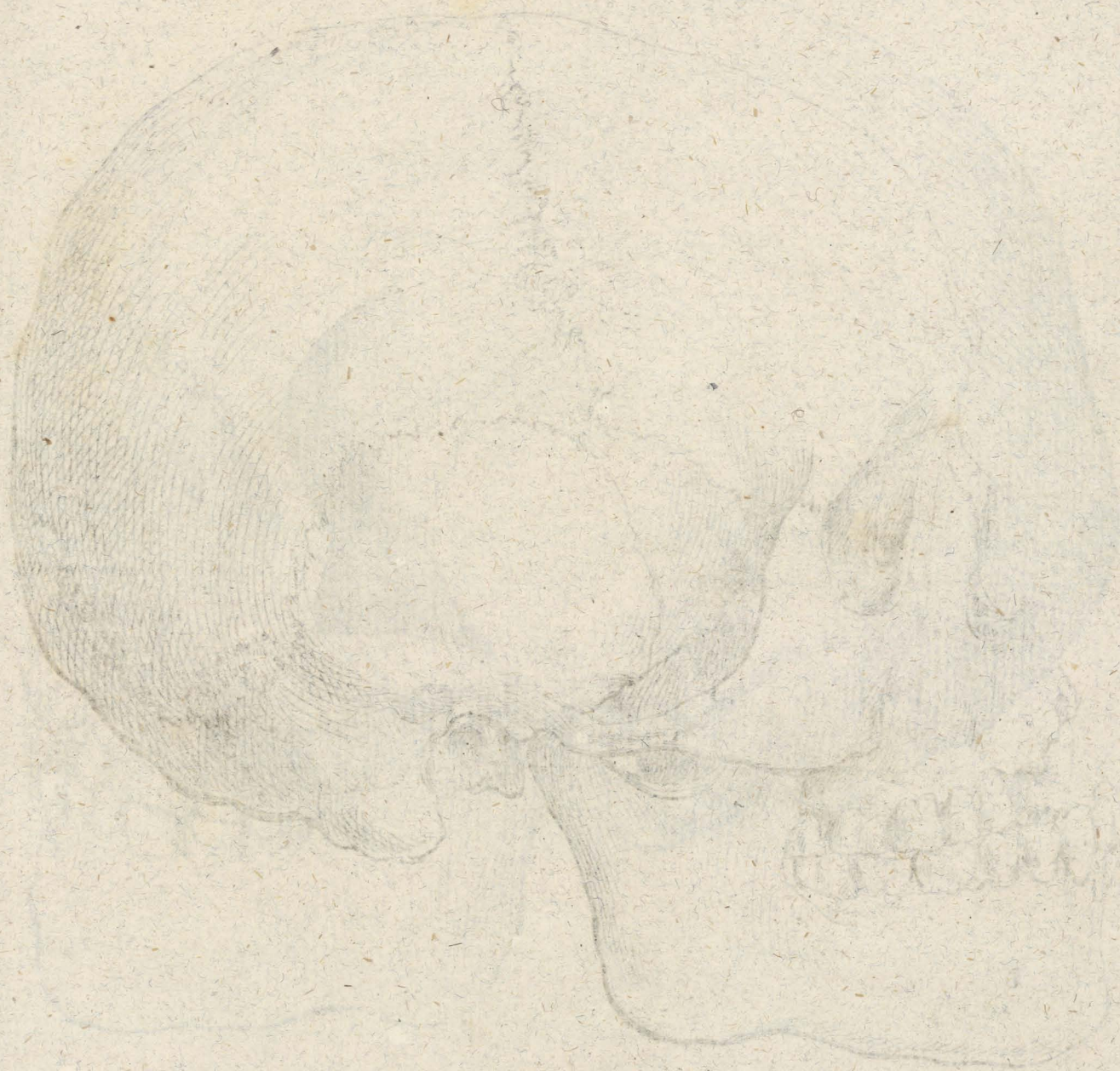
h) Cf. cl. GEORGI *Beschreibung aller Nationen des Russischen Reichs*. Petrop. 1776. 4. pag. 264.

i) J. G. GMELIN *Reise durch Sibirien v. 1733-43*. Gott. 1751. T. I. p. 77. — „In der Gestalt des Gesichts glichen die Jacuten den Kalmucken. Sie hatten nämlich eine platte Nase, kleine Augen und ein fast rundes Angesicht.“ —

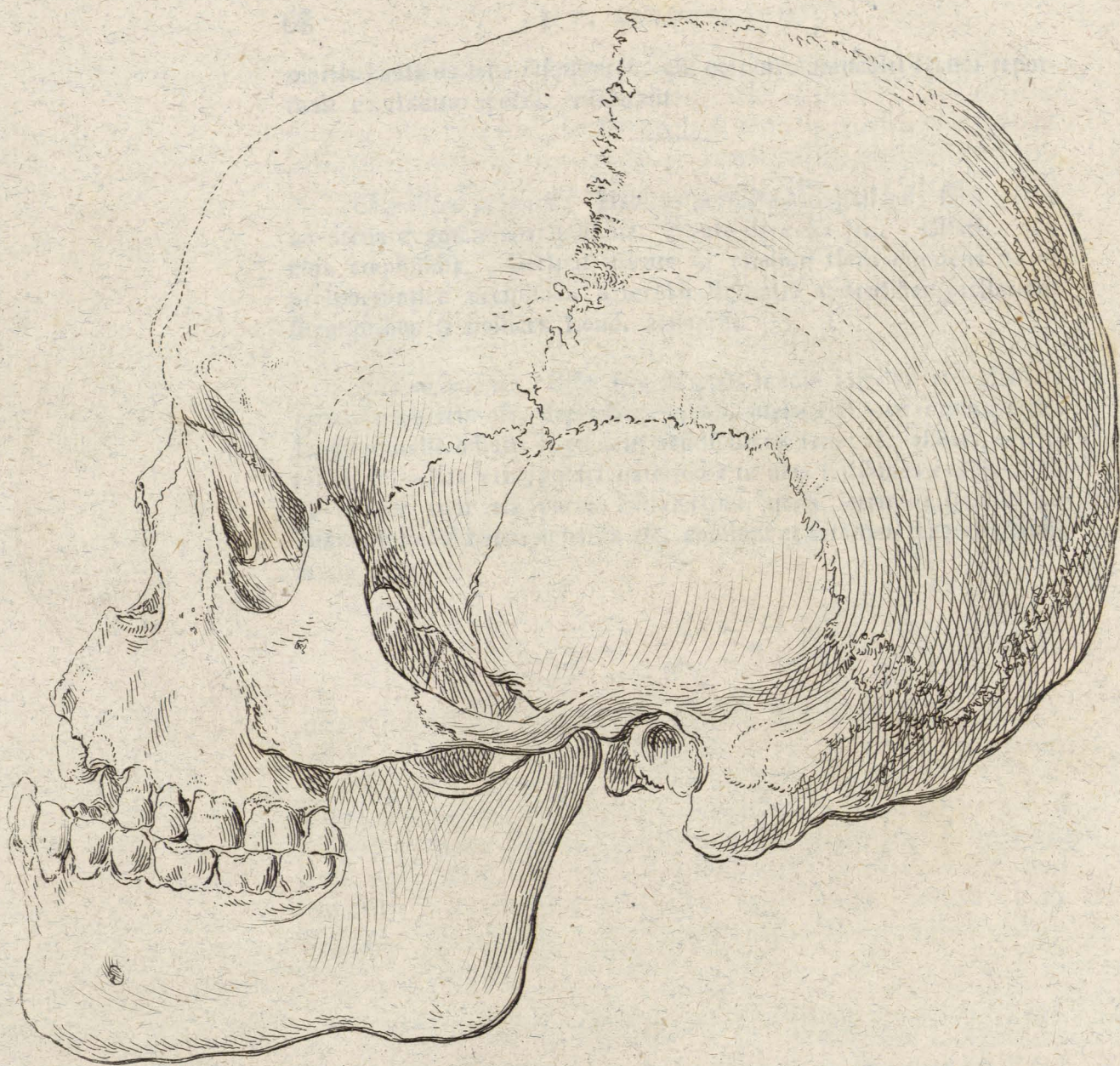
mortis causa ex lege disquireret, qui cranium autochiri secum reportavit et Aschio perill. transmisit.

Characteres primarii: Habitus perfecte Mongolicus: facie plana ad arcus zygomaticos latissima, fronte depressa &c. Olfactus officina amplissima. Occiput mirum in modum retro eminens ita vt protuberantiae occipitalis externae distantia a dentibus incisoribus superioribus 9 pollices Lond. aequaret.

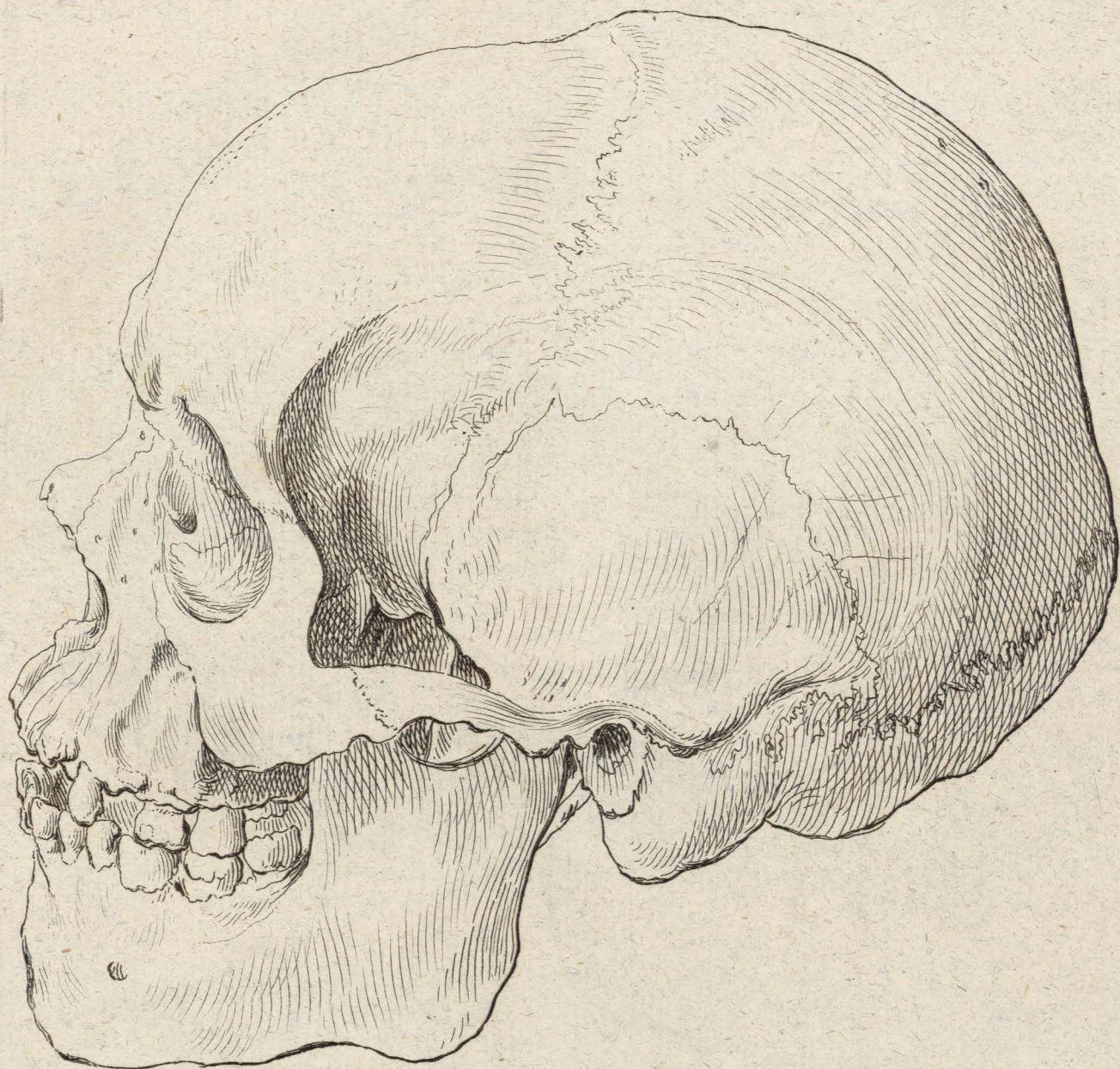
Alia observata: Ossis frontis pars media inferior cui glabella proxime subiecta est, depressior, quasi foueae planioris forma; crista longitudinalis ossium vnguis in acutissimam laminam osseam excurrens; processus pterygoidei exteriores in alas latissimas expansi, ita vt dexter cum ala parua INGRASSIAE quae foramini spinoso ad spinam sphenoidalem apposita est, confluat et foramen magnum commune formet.

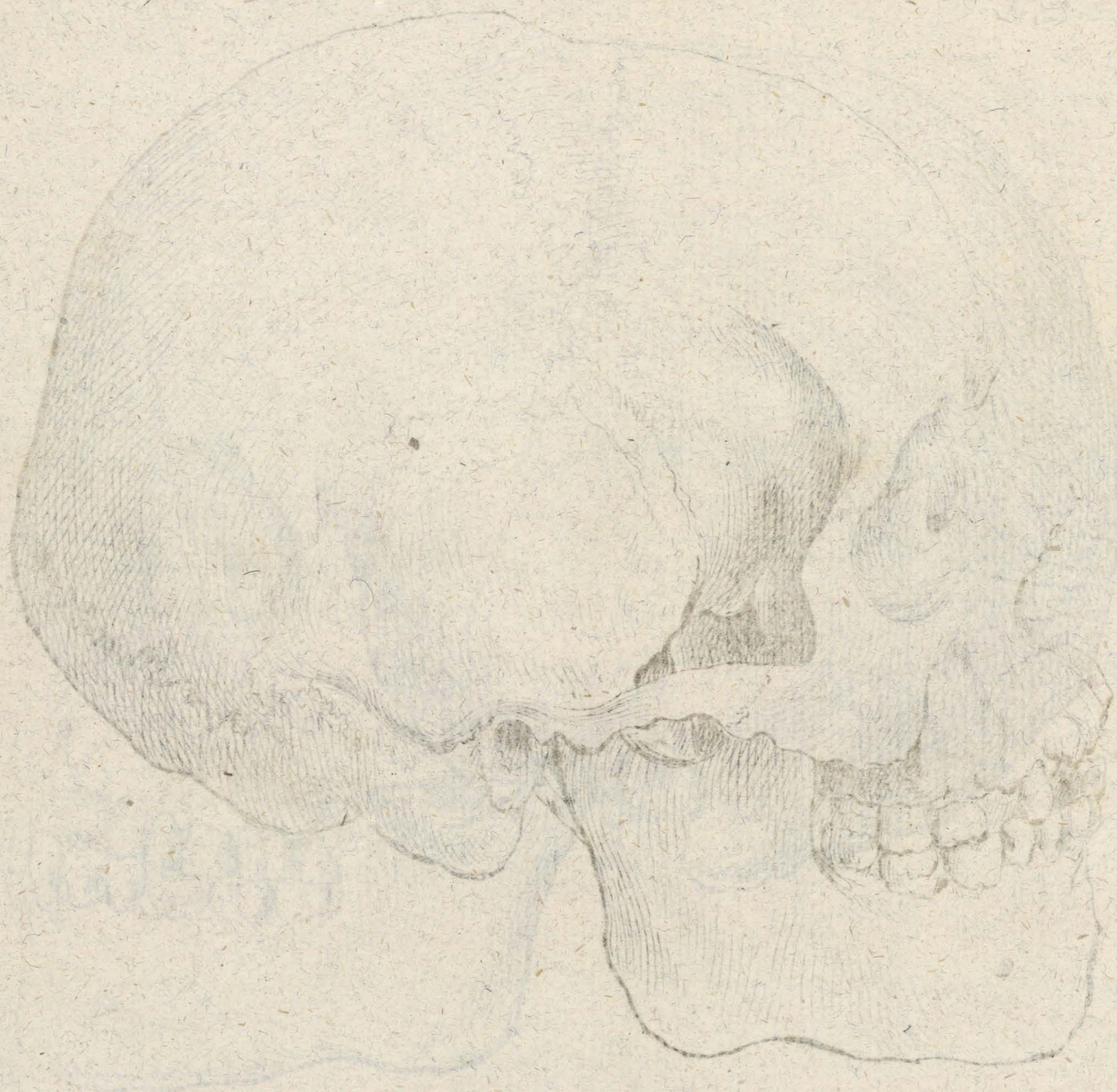
THE LONDON MUSEUM

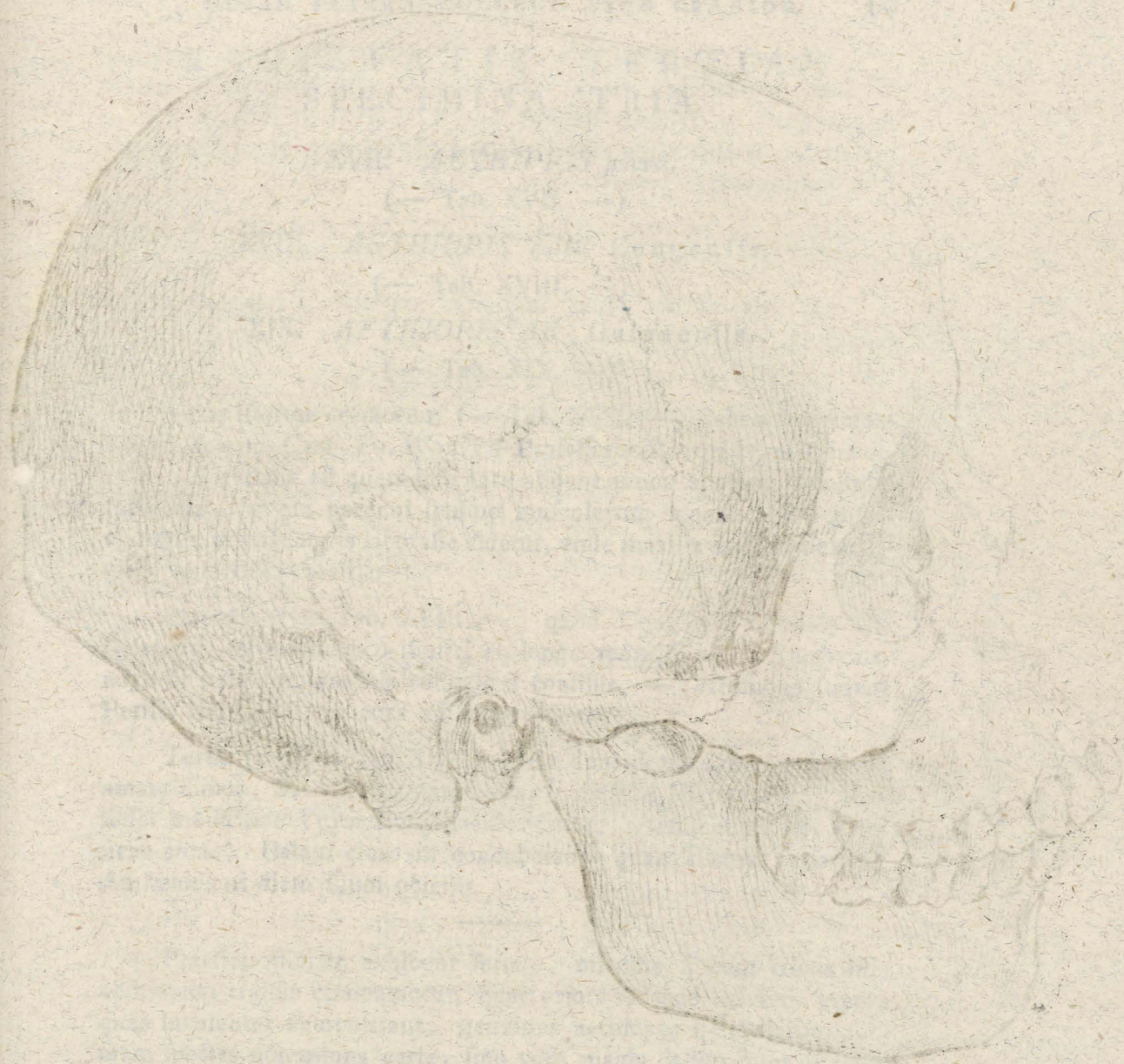
XVIII. *Aethiopsis quarti.*

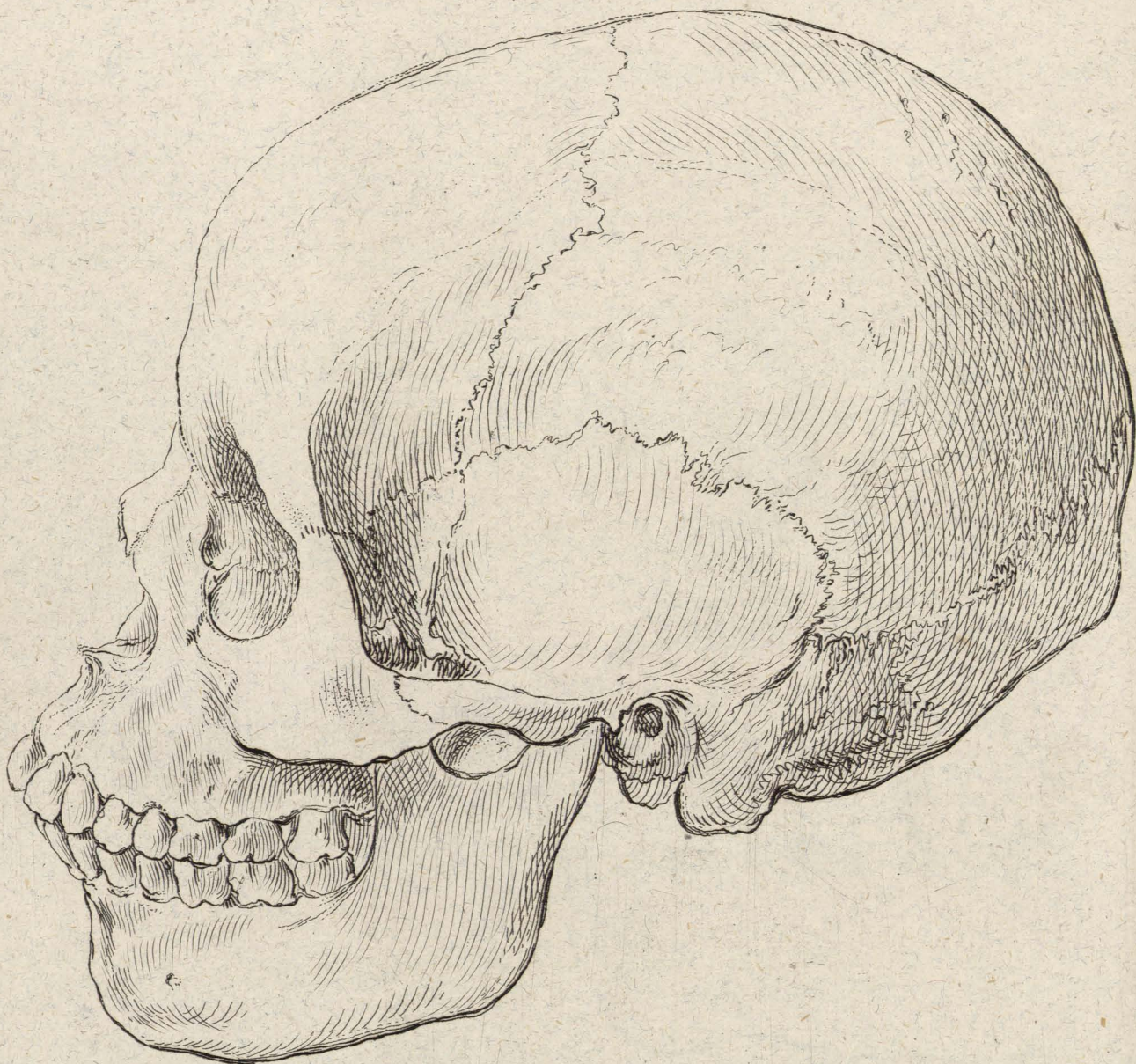

XVIII. *Aethiopsis quinti Congensis.*

Wm. A. Smith, sculptor (copyist)
1844

XIX. Aethiopisae Guineensis.

VARIETATIS TERTIAE SPECIMINA TRIA.

XVII. *AETHIOPIS* *quarti*.

(— Tab. XVII. —)

XVIII. *AETHIOPIS* *quinti* Congensis.

(— Tab. XVIII. —)

XIX. *AETHIOPISSAE* Guineensis.

(— Tab. XIX. —)

Prius istorum craniorum (— Tab. XVII. —) debeo fauori anatomici summi CASP. FR. WOLFFII Professoris Petropolitani celeberrimi. Aethiopis est quem ipse ante aliquot annos anatomico cultello subiecerat, et qui perenni spasmo musculorum manducationi inferuentium dextri lateris laborasse videtur, vnde maxilla inferior dextrorsum paulo distorta est.

Alterum (— Tab. XVIII. —) quod Congensis hominis est, acceptum refero medico illustri et longe meritissimo cl. REINEGGS, augustissimae Imperatricis collegio a consiliis. — Vtrumque itidem Perill. Bar. DE ASCH cura ad me peruenit.

Tertio vero (— Tab. XIX. —) me donauit vir egregius meique amantissimus, STEPH. JO. VAN GEUNS, illustris MATTHAER fil. Professor medicinae Vltraiectinus celeberrimus. Aethiopissae est, Guineae natae, Bataui cuiusdam concubinae, quae aetatis anno 28vo Amstelodami diem suum obierat.

Praestantissimam exhibent seriem, maxime si cum tribus istis aethiopum craniis comparantur, quae priore Decade exhibui, vtpote quae luculenter demonstrant, genuinos aethiopes si craniorum formam spectes non minus certe, imo vero magis passim inter se ipsos ab inuicem differre, quam nonnulli eorum a multorum Europaeorum capitis forma differunt.

Ita enim v. c. secundum ordine (— Tab. XVIII. —) proxime ab Europaea conformatione abest vtpote cuius mandibulae longe minus quam in reliquis duobus (— Tab. XVII et XIX. —) prominent; nasi contra ossa magis quam in his et proprius ad Europaeorum similitudinem porrecta sunt, et f. p.

In priore inferior maxilla prae superiore prominet; in tertio contra haec prae illa.

Olfactus officina priori insigniter angustata, reliquis duobus perampla.

Ipsa nasi ossa isti perexigua, singulariter arcta; secundo contra proluxa, tertio prae reliquis latiora.

Secundo arcus superciliares cum glabella ad nasi radicem valde protuberantes; priori minus; tertio omnium minime, glabella scil. plana et patula leniter ad nasum descendente.

Palatum et limbus alveolaris secundo latior, reliquis angustior.

Isti maxilla inferior alta, reliquis humilis, depressa.

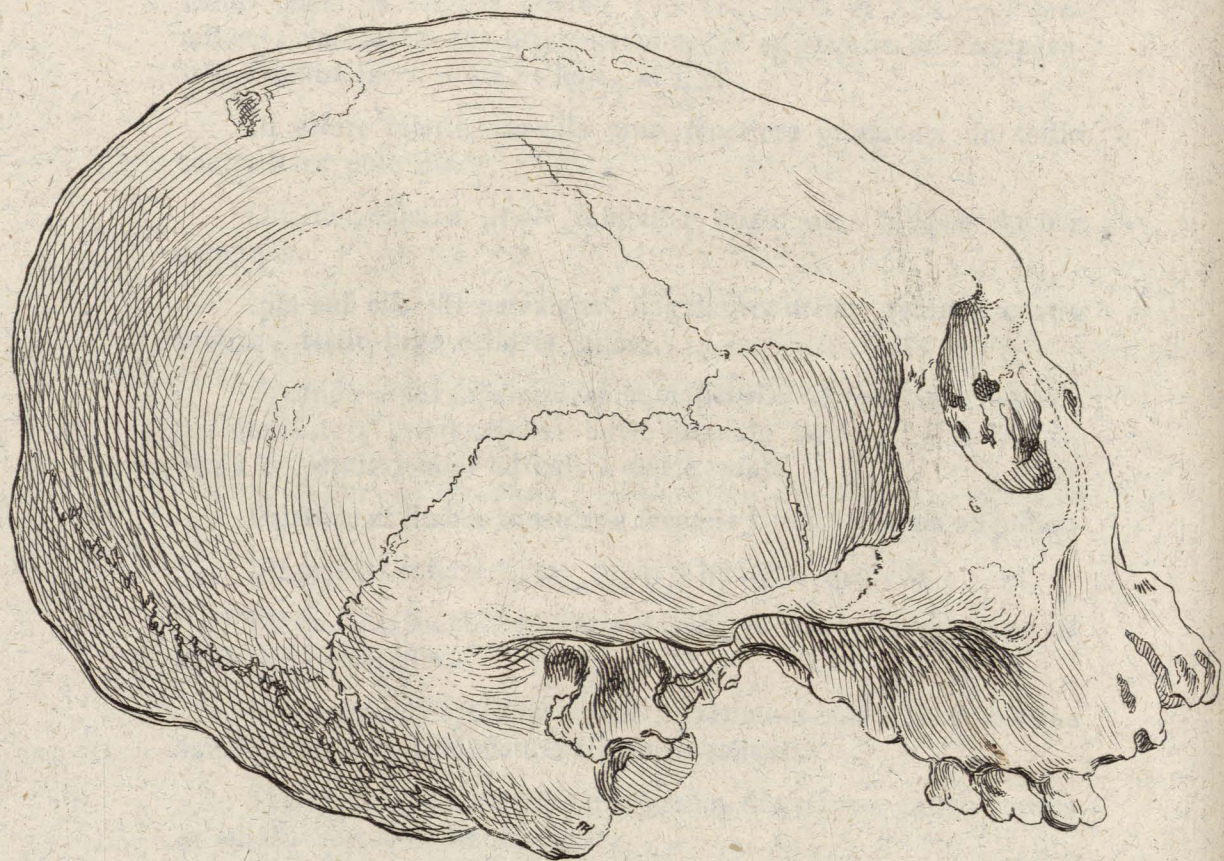
Isti angulus maxillaris magis ad perpendicularum excurrans, reliquis longe obtusior.

Isti mentum depressum vt sub foraminibus mentalibus vtrinque angulum formet, rotundatum contra in reliquis.

Taceo reliquas totius conformationis diuersitates primo intuitu ex adiectis iconibus dignoscendas.

Id vero obiter adiecisse liceat, in altero isto (— Tab. XVIII. —) oram foraminis maxillaris postici anteriorem vtrinque in spinosum aculeum ascendere, proxime ab angulo inferiore processus pterygoidei externi latissime expansi distantem.

VARIE.

XX. *Feminae caribaeae*
ex insula S^{ti} Vincentii.

VARIETATIS QVARTAE SPECIMEN.

XX. FEMINAE CARIBAEAE EX INSVLA
STI VINCENTII.

(— Tab. XX. —)

Coronidem impono huic decadi prodigioso plane cranio feminae eiusdem gentis cuius virile alterum superiorem dissertationem ornat. Superbit quidem et hocce rarissimo specimine museum meum munificentia eiusdem Perillustri viri et magni omnis historiae naturalis promotoris, JOSEPHI BANKS, Baroneti, Reg. Soc. Lond. praesidis dignissimi, cui et alterum illud acceptum refero.

Horridam et fere monstrosam huius capitis distortionem non nisi artis opus esse, violente scil. et perennis tam in fronte quam in nucha preffionis per se patet, et luculenter ea confirmat, quae ad calcem prioris decadis de eo argumento contra CAMPERI aliorumque obiectiones monui. Gratissimum vero insuper accidit, cum post editam istam decadem dissertatio cl. AMIC Med. Doctoris apud Guadelupenses, de Caribaeorum capitis forma prodiret, qua importunam cl. ARTHAUD dubitationem curata descriptione et iconismo fasciarum et puluillorum refellit, quibus barbari isti insulani infantum suorum capita ceu vdim et molle lutum (vt cum PERSIO loquar) in gratam ipsis depressam et repandam formam fingunt. Quorum puluillorum machinamenta ita comparata sunt vt cranii huius formae ad amissum respondeant, quae quidem ex icone adiecta tam luculenter patet vt vltiore explicatione praeter ea quae priore decade ad alterum Caribaei cranium attuli, non egeat.

© SUB GÖTTINGEN / GDZ | 2010

